

forhandling. Danmark har derfor opfordret Grønlands hjemmestyre til nøje at overveje behovet for ændringer. Hvis der er et reelt behov herfor, er regeringen indstillet på at arbejde for tillægsaftaler, der kan imødekomme hjemmestyret. I givet fald vil regeringen ingen indvendinger have imod, at Grønlands hjemmestyre i sådan nogle tillægsaftaler optræder som medunderskriver på dansk side.

Det er allerede sket i to tilfælde, dels aftalememorandum af 13. marts 1991 vedrørende brug af Sdr. Strømfjord luftfartsanlæg, Kulusuk flyveplads og andre forhold i forbindelse med De Forenede Staters militære aktiviteter i Grønland, dels aftalen af 19. januar 1995 vedrørende transit af turister og andre besøgende gennem Thule Airbase.

Spørgsmålet om, hvorledes vi kommer videre ad denne vej vil blive drøftet i den dansk-grønlandske udenrigs- og sikkerhedspolitiske embedsmandsgruppe.

Regeringen kan ikke støtte vedtagelse af beslutningsforslaget.

Ove Fich (S):

Vi lever i en tid, hvor Grønlands forhold til Danmark gradvis forandres. De grønlandske myndigheder overtager skridt for skridt beslutningsmyndigheden og administrationen af forskellige områder, og kontakten bliver tættere end tidligere på det område, der i dag er til debat, nemlig udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Nedsættelsen af den permanent dansk-grønlandske embedsmandsgruppe er et eksempel herpå.

Det er efter vores opfattelse en helt naturlig udvikling. Intet er mere selvfølgelig, end at den grønlandske befolkning ønsker størst mulig indflydelse på det grønlandske samfund såvel internt som på dets rolle eksternt. Den kolde krig, hvor Grønland, og det er veldokumenteret historisk, spillede en central rolle, er afsluttet, og det giver naturligvis mere plads til nyorientering, når man ikke er brik i et stormagtsopgør. Derfor er der god grund til at udvikle dialogen mellem danske og grønlandske myndigheder og i øvrigt også mellem danske og grønlandske politikere på alle felter, herunder udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Et eksempel herpå er Udenrigspolitisk Nævns møde med hjemmestyrets sikkerhedspolitiske udvalg i marts måned. Det er et led i et nyt samarbejde mellem Folketinget og hjemmestyret.

I Socialdemokratiet vil vi gøre alt for at sikre udviklingen af denne dialog. Naturligvis stiller hjemmestyreløven nogle begrænsninger op for, hvor langt man kan gå. Det er regeringen, der fører landets udenrigs- og sikkerhedspolitik, men alligevel er der naturligvis plads til at inddrage de grønlandske myndigheder, de grønlandske politikere.

Enhedslisten og SF har gennem beslutningsforslaget lagt op til en revision af forsvarsaftalen mellem Danmark og USA fra 1951. Samtidig ønsker de, at det grønlandske landsstyre skal være med i forhandlingerne. Samme krav er i øvrigt rejst af landsstyreformand Jonathan Motzfeldt. I vid udstrækning mener vi i Socialdemokratiet, at det i praksis er muligt at efterkomme ønskerne ikke af hensyn til SF og Enhedslisten, men af hensyn til den grønlandske befolkning.

Jeg tror imidlertid, det er væsentligt at fastholde de centrale elementer i forsvarsaftalen med USA, og derfor skal den ikke genforhandles. De nødvendige tilpasninger, der skal foretages, kan ske i form af tillægsaftaler, der vil have større eller mindre omfang. Det er naturligt, at hjemmestyret formulerer sine ønsker til sådanne tillægsaftaler, og jeg mærker mig her regeringens tilsagn om, at de grønlandske myndigheder i givet fald kan blive medunderskriver af tillægsaftalerne. Derved synes jeg, at vi opnår de nødvendige forbedringer af forsvarsaftalen med USA uden at foretage en total genforhandling.

På den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte Enhedslistens og Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er et spørgsmål, som undrer mig, og som jeg godt vil bede hr. Ove Fich besvare: Hvad er det for centrale elementer i forsvarsaftalerne, som Socialdemokratiet og – sådan forstod jeg også ministeren – regeringen ikke ønsker at få genforhandlet? Det forekommer mig lidt mystisk. Der kan vel ikke være nogle militære hensyn, som man fra dansk side ikke ønsker at Grønland skal have indflydelse på, eller hvad er det, man ikke vil have, at det grønlandske hjemmestyre skal have mulighed for at få genforhandlet?

Hvad er det i forsvarsaftalerne, der jo forhåbentlig tilhører en svunden tid, som man mener skal videreføres ind i fremtiden? Jeg må ind-